

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Sectia de contencios administrativ și fiscal

Decizia nr. 1000/2009

Dosar nr. 1000/2009

Ședința publică din data de 15 decembrie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE - C. C. C.

JUDECĂTORI - I. I. I.

GREFIER - I. I. I.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, precum și a recursului promovat de pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov, împotriva Sentinței civile nr. 1000/2009 din data de 15 iulie 2009 pronunțată de Tribunalul Brașov - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1000/2009, având ca obiect „anulare act control taxe și impozite,,

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților
Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 2009, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 18 decembrie 2009.

CURTEA,

Asupra recursului de față, constată că:

La data de 17 septembrie 2008, reclamanta, [nume], a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ pe pârâții Ministerul Finanțelor Publice - ANAF - Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și pârâții Ministerul Finanțelor Publice - ANAF Administrația Finanțelor Publice Brașov solicitând anularea Dec. nr. [nume] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. [nume] referitoare la stabilirea în sarcina contestatoarei a următoarelor obligații de plată: impozit pe profit în sumă de [sumă] și majorări de întârziere în sumă de [sumă]. De asemenea, s-a mai solicitat suspendarea Deciziei de impunere nr. [nume] și obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiunea reclamantei a format obiectul dosarului nr. [nume] la Tribunalului Brașov.

În acest dosar, instanța în baza probelor administrate a pronunțat sentința civilă nr. [nume] în care a dispus următoarele: s-a admis acțiunea formulată de contestatoarea [nume] în contradictoriu cu intimatele Administrația Finanțelor Publice Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, și în consecință:

S-a anulat Decizia nr. [nume] emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, Decizia de impunere nr. [nume] emisă de intimata Administrația Finanțelor Publice Brașov.

S-a dispus restituirea cauțiunii în cuantum de _____ hitată astfel: _____ și prin
chitanța Seria _____ și chitanța Seria TA nr. _____ ambele eliberate de _____
Sucursala Brașov.

Au fost obligate intimatele la plata către contestatoarea a sumei de _____ lei cu titlu de
cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele:

În urma inspecției fiscale efectuate cu privire la activitatea contestatoarei pentru
perioada iul. 2003 – mai. 2008, intimata Administrația Finanțelor Publice Brașov a întocmit
Raportul de inspecție fiscală nr. _____ și, ulterior, a emis Decizia de impunere
nr. _____.

S-a stabilit în sarcina contestatoarei obligația de plată a sumei de _____
lei cu titlu de impozit pe profit și suma de _____ i cu titlu de majorări de întârziere.

Împotriva acestor acte contestatoarea _____ a formulat contestație care,
prin Decizia nr. _____, a fost respinsă de intimata Direcția Generală a Finanțelor
Publice Brașov. Aceasta a reținut, în esență, că _____ desfășoară
activitate de „curs valutar” în baza autorizațiilor emise de BNR, inclusiv prin punctul de
lucru.

În anul 2004, contestatoarea a calculat, declarat și virat la bugetul statului impozit pe
veniturile microîntreprinderilor, în valoare de _____ lei. Din data de 01/01/2005,
contestatoarea a solicitat încadrarea societății ca plătitoare de impozit pe profit, depunând în
acest sens, la organul fiscal, declarație de mențiuni pentru persoane juridice.

Ambele intimete au încadrat societatea ca fiind plătitoare de impozit pe profit având în
vedere prevederile art. 104 al. 5 lit. a din Leg. 571/2003 privind Codul Fiscal, coroborat cu
pct. 8 din HG 44/2004, intimata Administrația Finanțelor Publice recalculând impozitul pe
profit pentru anul 2004 în valoare de _____, potrivit art. 17 și 19 din Leg. 571/2003
privind Codul Fiscal. S-a stabilit, în acest fel, o diferență de impozit pe profit în valoare de
_____ lei.

Având în vedere dispozițiile art. 103, 104 din Leg. 571/2003 privind Codul Fiscal și
dispozițiile pct. 8 din Hotărârea de Guvern nr. 44/2004, intimetele au apreciat că, față de
activitatea principală a contestatoarei – casă de schimb valutar – începând cu anul 2004 nu
mai poate fi încadrată în categoria microîntreprinderilor. Pe cale de consecință, intimetele
consideră că societatea contestatoare datorează impozit pe profit, în temeiul dispozițiilor art.
13 din Leg. 571/2003 privind Codul Fiscal, calculat în temeiul art. 19 al. 1 din același act
normativ, prin aplicarea asupra bazei impozabile a cotei de 25% prevăzută de art. 17 al. 1 din
Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal. Întrucât contestatoarea nu a achitat în termen
impozitul pe profit, intimata Administrația Finanțelor Publice a calculat accesorii, constând
în dobânzi și majorări, în temeiul dispozițiilor art. 115, 120, 121 din O.G. 92/2003 privind
Codul de Procedură Fiscală.

Având în vedere raportul de expertiză efectuat în cauză, natura activității desfășurate
de contestatoare, instanța apreciază că, într-adevăr, aceasta nu desfășoară o activitate bancară
și, pe cale de consecință, intimetele au considerat în mod greșit că aceasta, pentru activitatea
din anul 2004, nu se încadra în categoria microîntreprinderilor. Astfel, contestatoarea a fost
înființată în temeiul Leg. 31/1990, fiind o societate comercială autorizată să efectueze
operațiuni de schimb valutar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul
României. Rezultă și din conținutul adresei nr. _____ emisă de Direcția de
Reglementare și Autorizare din cadrul BNR că _____ este organizată
ca persoană juridică în temeiul Leg. 31/1990 și nu în baza Leg. 58/1998, desfășurarea
activității de schimb valutar fiind conformă cu art. 11 din Leg. 101/1998. Aceeași concluzie
este subliniată și de faptul că _____ nu desfășoară activitate de
atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public. Or, potrivit Leg. 58/1998,
activitatea bancară constă în atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public

și acordarea de credite în cont propriu. Contestatoarea nu realizează niciuna din aceste activități, și nici pe cele prevăzute de cap. 2 – art. 8 din Leg. 58/1998. Faptul că băncile pot efectua, la rândul lor, activități de natura celei desfășurate de contestatoare (de schimb valutar) nu poate duce la concluzia că desfășoară activități bancare.

Prin pct. 8 din Hotărârea de Guvern nr. 44/2004 (publicată în M.O. 112/06.02.2004) se prevăd persoanele juridice care nu pot opta pentru sistemul de impunere a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, printre acestea fiind enumerate și casele de schimb valutar, alături de bănci, societăți de credit ipotecar, cooperative de credit etc. Aceste dispoziții cuprinse în pct. 8 din HG 44/2004 completează practic dispozițiile art. 104 al. 5 lit. a Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, venind și în contradicție cu dispozițiile Leg. 58/1998 care definesc în mod clar ce înseamnă activitatea bancară. Normele de aplicare a Codului Fiscal sunt aprobate printr-o Hotărâre de Guvern care are o forță juridică inferioară, nefiind posibilă completarea unei legi printr-un HG. Se încalcă, în acest fel, dispozițiile Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă. Astfel, potrivit art. 14 al. 1 din acest act normativ, „o reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.” De asemenea, sunt încălcate și dispozițiile art. 59 al. 1 potrivit cărora “modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al celui act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză”. În plus, a admite incidența dispozițiilor pct. 8 din Norme înseamnă a accepta că acestea retroactivează având în vedere că dispozițiile din Leg. 571/2003 privind Codul Fiscal au intrat în vigoare de la 01/01/2004 în vreme ce Normele de aplicare, ulterior acestei date.

Raportat considerentelor expuse, în temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea contenciosului administrativ Nr. 554/2004 și art. 218 O.G. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală a fost admisă acțiunea formulată, astfel să fie anulată Decizia nr. emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Decizia de impunere nr. emisă de intimata Administrația Finanțelor Publice Brașov.

În temeiul dispozițiilor art. 723 ind. 1 Cod Procedură Civilă a dispus restituirea cauțiunii achitată de contestatoare pentru soluționarea cererii de suspendare.

În temeiul dispozițiilor art. 274 Cod Procedură Civilă, au fost obligate intimatele și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de contestatoare, constând în onorariu expert.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen legal pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței civile atacate, și respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată și nelegală.

În dezvoltarea criticilor de recurs se arată următoarele:

În mod criticabil instanța de fond nu a luat în considerare apărările, ci și-a motivat hotărârea pe baza considerațiilor precizate de reclamantă prin cererea de chemare în judecată, aspect ce contrazice starea de fapt reală și temeiul de drept aplicabil în cauză.

Instanța de fond a fost în eroare cu privire la împrejurările deduse judecății interpretând în mod greșit dispozițiile legate aplicabile.

Astfel, instanța de fond a apreciat ca având în vedere natura activității desfășurate de reclamantă, aceasta nu desfășoară activitate bancară, și pe cale de consecință se încadra în categoria microîntreprinderilor.

La rândul său pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov a formulat recurs, împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Brașov, solicitând admiterea recursului și respingerea acțiunii formulată de reclamantă.

În dezvoltarea criticilor de recurs, în esență se aduc aceleași critici ca și în recursul formulat de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Față de cele două recursuri formulate în cauză intimată reclamantă, a formulat întâmpinare (1000-35) prin care a solicitat respingerea celor două recursuri ca nefondate și menținerea sentinței civile a Tribunalului Brașov, ca fiind legală și temeinică, raportat la probele administrate și la temeiul de drept aplicabile în speță.

În recurs alte probe nu s-au administrat.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarelor, sentința civilă nr. 7... a Tribunalului Brașov, prin prisma criticilor din recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice și din recursul declarat de Administrația Finanțelor Publice Brașov, constată recursul părâtelor ca nefondat pentru următoarele considerente:

Din întreg probatoriu administrat în cauză rezultă că în mod corect a reținut instanța de fond situația de drept și de fapt dedusă judecății, pronunțând o hotărâre temeinică și legală.

Astfel, în ce privește criticile formulate de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov se constată următoarele, raportat la actele dosarului și la prevederile de drept aplicabile.

Referitor la prima critică de recurs în sensul că instanța de fond nu a luat în considerare apărarea acestei părâte și că a motivat hotărârea pronunțată pe baza considerentelor precizate de reclamantă, prin cererea de chemare în judecată și că starea de fapt reală nu este în concordanță cu temeiul de drept aplicabil în cauză și că instanța de fond a fost în eroare cu privire la împrejurările deduse judecății fiind greșit interpretate dispozițiile legale aplicabile și că instanța de fond a apreciat greșit natura activității, desfășurată de reclamantă și că acesta nu desfășurată activitate bancară, încât greșit a încadrat-o pe reclamantă în categoria microîntreprinderilor.

Instanța de recurs, asupra acestei critici, din probele de la dosar și prin examinarea dispozițiile Legii nr. 312/2004, privind statutul BNR, ale Legii nr. 58/1998 și față de obiectul de activitate al reclamantei, rezultă că în fapt și în drept societatea reclamantă nu poate fi încadrată ca fiind o societate bancară.

Faptul că, efectuează activitate de schimb valutar, nu conduce la concluzia că desfășoară activitate bancară și că, se aplică regimul juridic bancar, pentru plata impozitului pe profit, ci plata impozitului aplicabil societăților ce funcționează în baza Legii nr. 133/1999, ca și microîntreprinderi fapt corect reținut de instanța de fond prin hotărârea dată.

În mod greșit, echipa de inspecție fiscală a concluzionat că reclamanta trebuie încadrată ca societate ce desfășoară activitate în domeniul bancar.

Pentru aceste considerente se vor înlătura criticile recurente sus menționate.

În acest sens se reține că persoana juridică reclamanta a plătit pentru situația de impunere – prevăzute de codul fiscal ca și societate comercială – microîntreprindere conform art. 103 din Legea nr. 571/2003, fiind îndeplinite condițiile legale de aceasta.

Instanța de recurs constată că Brașov, se încadrează conform actelor de la dosar, în prevederile art. 103 din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, începând cu data de 1.01. 2004, și că nu poate fi reținută susținerea recurente, în sensul că, reclamanta s-ar încadra în prevederile art. 104 alin. 2 -5 din Codul fiscal, ceea ce impunea plata impozitului pe profit specific societăților bancare.

Referitor la critica reclamanta în sensul că : în fapt, la 01.01.2004 societatea desfășoară activitate de "case de schimb valutar", activitate din domeniul bancar, astfel că, potrivit Codului fiscal intrat în vigoare la 01.01.2004 și a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin H.G. nr. 44/06.02.2004, aceasta nu mai poate fi supusă dispozițiilor legale privitoare la stabilirea și declararea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor (deși societatea întrunește condițiile de existență și

funcționare a unei microîntreprinderi), ci dispozițiilor legale generate privitoare la declararea obligațiilor fiscale.

Instanța de recurs constată că și această critică este neîntemeiată deoarece, așa cum am arătat mai sus nu se pune semnul egal între activitatea bancară și activitatea desfășurată ca și casă de schimb valutar.

Referitor la acest aspect, din actele dosarului rezultă că obligarea societății comerciale reclamante de a depune declarația de mențiuni privind încadrarea acesteia în plătitoare de impozit pe profit, precum și stabilirea și declararea impozitului pe profit în termenul legal au fost respectate de aceasta.

Instanța de recurs constată cu privire la critica referitoare la motivul instanței de fond că Hotărârea de Guvern nr. 44/2004 - art. 8 completată cu dispozițiile art. 104 alin.5 din Legea nr. 571/2003, Cod fiscal, și că are forță juridică inferioară legii, în acest sens instanța săr fi pronunțat pe o excepție de nelegalitate, instanța de recurs apreciază că nu e vorba de o depășire a competenței materiale a instanței de fond ci, de o analiză a dispozițiilor legale invocate de părți în concluzii.

Ca atare, această critică se va înlătura ca nelegală.

Referitor la critica recurenței în sensul că în mod greșit a reținut instanța de fond retroactiv normelor de aplicare a Codului fiscal apoi prin Hotărârea de Guvern nr. 44/6.02.2004, instanța de recurs, apreciază că în mod corect a reținut instanța de fond acest aspect și că „legea fundamentală care a stat la baza încadrării societarii ca microîntreprindere pentru anul fiscal 2004 este Codul fiscal aprobat prin Legea, nr.571/2003, act normativ care se aplică începând cu data de 01.01.2004 și nu Normele de aplicare care au fost publicate în data de 06.02.2004” nu se justifica întrucât după cum a precizat mai sus Normele de aplicare a Codului fiscal au fost emise în vederea aplicării unitare a Codului fiscal.

Începând cu data de 01.01.2004, data cu intrarea în vigoare a Codului fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, se stabilește cadrul legal de reglementare a impozitelor și taxelor, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, se precizează contribuabilii care au obligația plății acestor impozite și taxe, iar la data de 06.02.2004 s-au emis Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin Hotărârea de Guvern nr. 44/2004, dar acest lucru nu conduce la retroactivarea legii.

Ca atare, în mod greșit a susținut recurența că, potrivit prevederilor legale mai sus enunțate persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale, în această categorie fiind enumerate și casele de schimb valutar, nu put opta pentru sistemul de impunere prevăzut de titlul IV "Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor".

În esență, se va înlătura critica recurenței în sensul că SRL, având ca activitate principală "casă de curs valutar", începând cu anul 2004 nu mai poate fi încadrată în categoria societăților plătitoare pe veniturile microîntreprinderilor.

În concluzie, în mod greșit a fost calculat impozitul pe profitul declarat de reclamantă, de către organele fiscale, cu nerespectarea prevederilor legale aplicabile reclamantei.

Așa fiind, instanța reține că pe anul 2004, activitatea desfășurată de casele de schimb valutar nu se putea încadra în categoria microîntreprinderilor, reclamanta având obligația de a calcula și vira la bugetul statului impozit pe profit, sunt constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care se vor anula actele administrativ fiscale emise de pârâte, ca nelegale și neîntemeiate, reprezentând impozitul pe profit în sumă de i, precum și accesorii la aceasta stabilite prin Decizia de impunere nr.

Ca atare, față de considerentele de fapt și de drept expuse instanța de recurs va înlătura toate criticile de recurs ca neîntemeiate și nelegale, constatând recursul ca nefondat.

Cât privește criticile formulate de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brașov, văzând că aceste critici coincid cu cele ale recurentei Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov, ca și chestiuni de fond și teme de drept, instanța pentru rațiunea de mai sus și considerentele expuse va înlătura aceste critici ca nelegale, constatând recursul declarat de Administrația Finanțelor Publice Brașov ca nefondat.

În ce privește apărarea formulată în recurs de intimata reclamantă S.C. „L.” Brașov, prin întâmpinare depune la dosar () instanța de recurs constată că aceasta este a întemeiată și legală, sens în care va fi reținută.

Astfel, în sensul respingerii recursului declarat de cele două pârâte, instanța de recurs a avut în vedere următoarele aspecte de fapt și de drept.

Fiscal. în anul 2004 îndeplinea condițiile de microîntreprindere conform Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aceasta nefiind persoană juridică care se organizează și funcționează - potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar: băncile, societățile de credit ipotecar, etc.

L. este autorizată, supravegheată și înregistrată în. Registru de evidență la BNR conform Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, a Regulamentului nr.3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, a Normelor-NVR2 emise de B.N.R.. nu este societate care desfășoară activitate în domeniul bancar conform Legii nr.58/1998 privind activitatea bancară.

De asemenea, prin adresa nr. 2008 emisă de Direcția de Reglementare și Autorizare din cadrul Băncii Naționale a României, aflată la dosarul cauzei, se menționează faptul că L. este organizată ca persoană juridică în baza Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, desfășoară activitate de schimb valutar conform art. 11 din Legea nr.101/1998 privind activitatea bancară.

Din întreg probatoriu instanța de recurs constată că, societatea reclamantă nu a desfășurat activitate bancară, nu a atras depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și nu a acordat credite în cont propriu.

Deci, L. se supune reglementarilor de monitorizare, control și autorizare ale B.N.R. cu precizările următoare:

- In baza Legii nr. 31/1990 L este societate comercială, persoana juridică română constituită ca societate cu răspundere limitată și se înregistrează la Oficiul registrului comerțului de pe lângă Tribunalul Brașov sub nr. seria A, atribuindu-se nr. de ordine în registrul comerțului: J

„L.” este autorizată să efectueze operațiuni de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României sub nr. 10 și reautorizarea sub nr. în baza prevederilor art.10(1) din Legea nr.312/2004 privind Statutul B.N.R.. ale art.18 din Regulamentul B.N.R. nr. 1/30.01.2004. Codul statistic atribuit casei de schimb valutar S.C.

Reclamanta funcționează în baza Legii nr. 133/20.07.1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și HG nr. 244/2001 publicată în MO nr. 101/28.02.2001 privind Normele metodologice de aplicare a L.133/299

Astfel, conform prevederilor art.4 - [...] Întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în sfera producției de bunuri materiale și servicii se definesc, în funcție de numărul mediu scriptic anual de personal, după cum urmează: a) până la 9 salariați - microîntreprinderi; b) între 10 și 49 de salariați - întreprinderi mici; c) între 50 și 249 de salariați - întreprinderi mijlocii (2) Nu se încadrează în prevederile prezentei legi societățile bancare, societățile de asigurare și reasigurare, societățile de administrare a fondurilor financiare de investiții, societățile de valori mobiliare și societățile cu activitate exclusivă de

comerț exterior. (3) Nu beneficiază de prevederile prezentei legi societățile comerciale care au ca acționar sau asociat persoane juridice care îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții: a) au peste 250 de angajați; b) dețin peste 25% din capitalul social. (4) Beneficiază de prevederile prezentei legi întreprinderile mici și mijlocii care realizează o cifră de afaceri anuală echivalentă cu până la 8 milioane euro." [...]

Din actele dosarului rezultă că: la data de 01.01.2001 S.R.I îndeplinea condițiile de / - microîntreprindere, prevăzute în O.G. nr.24/ 26.01.2001 privind impunerea microîntreprinderilor și aplică prevederile acesteia precum și prevederilor și la data de 09.04.2003 îndeplinea în continuare condițiile de microîntreprindere, prevăzute de Legea nr. 111 din 2003, pentru aprobarea O.G. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor - Monitorul Oficial" nr. 243 din 09 aprilie 2003 și aplică prevederile acesteia, precum și prevederile Ordinul nr. 945 din 2003 privind aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

La data de 30.07.2003 îndeplinea condițiile de microîntreprindere, prevăzute de Ordinul nr. 945 din 2003 privind aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microîntreprinderilor - Monitorul Oficial nr. 548 din 10 iulie 2003

În aceste condiții, se reține că, la data de 01.01.2004 îndeplinea condițiile de microîntreprindere, prevăzute de Legea nr.571/22 decembrie 2003 privind Codul Fiscal.

Prin adresa nr. 08 emisă de Direcția de Reglementare și Autorizare din cadrul Băncii Naționale a României, aflată la dosarul cauzei, se menționează faptul că este organizată ca persoana juridică în baza Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale și nu în baza Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, iar desfășurarea activității de schimb valutar este conforma cu art. 11 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul B.N.R.

Ca atare, nu a desfășurat activitate bancară de atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public.

este autorizată, supravegheată și înregistrată în Registrul de evidență la BNR conform Legii nr.101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, a Regulamentului nr.3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, a Normelor - NVR2 emise de B.N.R.

Perioada supusă controlului a fost iulie 2003- mai 2008, potrivit raportului de inspecție fiscală nr. 17

Potrivit autorizației nr. emisa de BNR. în baza prevederilor art. 10 (1) din Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României al art.18 din Regulamentul BNR nr.1/30.01.2004 privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României - Anexa 2 la Regulament, se reautorizează

le a efectua activități de intermediere pe piața valutară din România.

Anterior autorizației depuse la dosarul cauzei, a fost autorizată sub nr. în baza prevederilor Legii nr.101/1998 privind Statutul BNR și a regulamentului BNR nr.3/23.12.1997. Accesul pe piața valutară a casei de schimb valutar s-a făcut în conformitate cu Normele privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României - N.R.V.2.

Potrivit încadrării în regimul fiscal, societatea datora impozit pe veniturile microîntreprinderilor aferent anului 2004 în suma de și ron.

Obligația calculului și plății impozitului se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

Societatea L. a calculat suma de 7 lei
ron reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor și a virat întreaga suma cu OP
nr. 25.10.2004 suma de lei, cu OP nr. 004 suma de lei, cu OP
nr. 25.10.2004 suma de lei, cu OP nr. 01.2005 suma de lei

În acest sens sunt și concluziile expertului prin lucrarea depusă la dosarul de fond al Tribunalului Brașov, expres formulate în cauză.

În concluzie, instanța de recurs constată că soluția instanței de fond corespunde probelor de la dosar și prevederilor legale aplicabile, astfel, încât nu se impune modificarea acesteia, iar criticile recurentelor, sunt nefondate și vor fi respinse, menținând sentința civilă atacată, ca fiind legală.

Așa fiind, se vor respinge cele două recursuri în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov cu sediul în Brașov, B dul M Kogălniceanu, nr. 7, județ Brașov și Administrația Finanțelor Publice a mun Brașov cu sediul în Brașov, B dul M Kogălniceanu, nr. 7, județ Brașov, împotriva sentinței civile nr. 7/2009 pronunțată de Tribunalul Brașov- Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. 6/2009

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 18.12.2009.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

st. coef

M

Red. 1.12.2009
Dact. 29.12.2009/2 ex.
Jud fond-¹